

LA SELVA

joan domènech

Un altre Fill Predilecte a Santa Coloma

| Santa Coloma de Farners sap explotar com poques ciutats els recursos derivats del seu pòsit cultural i de la llarga llista de personalitats nascudes o vinculades a la localitat que han destacat al llarg dels anys. L'Ajuntament ha sabut posar d'actualitat, els darrers temps, els poetes Espriu i Vinyoli, i l'escultor Martí Sabé. Ara li ha tocat el torn a Jesús Carles de Vilallonga, que va néixer a Santa Coloma l'any 1927. Va estudiar a l'Escola de Belles Arts de Barcelona, i, posteriorment, a París i a Roma. L'any 1954 es va instal·lar al Canadà, i té obres representatives a Montreal i al Quebec, on fou guardonat amb la insígnia de l'Orde Nacional. Ha mantingut sempre la vinculació amb la capital de la Selva, de la festa major de la qual fou pregoner l'any 2008.

Ara, el Consistori ha aprovat per unanimitat declarar l'artista Fill Predilecte de la Ciutat.

Blanes i Ruyra | L'escriptor Joaquim Ruyra és, malgrat que ja comença a allunyar-se en el temps, un valor permanent a la ciutat marinera. Ací i allà hom troba referències a l'il·lustre prosista i només falta, a vegades, un nexa d'unió entre elles perquè hom pugui refer la vida o la vinculació al poble de l'autor de *Pinya de rosa*. Aquests darrers mesos, una bla-

nenca de 23 anys, graduada en humanitats, Joana Muñoz Mora, ha fet possible aquesta relació entre els diversos records que resten del literat i ha ideat un recorregut que porta per nom *Itinerari Joaquim Ruyra a Blanes: quan el paisatge es fa literatura*, que, com a treball de recerca, li ha valgut una matrícula d'honor. La ruta s'ha ofert al públic en general i als alumnes dels instituts S'Agulla, Sa Palomera i Serrallarga. Potser fóra bo que aquesta activitat no quedés interrompuda i, de tant en tant, s'anés repetint, en el bon temps, per arribar a una audiència més gran.

Concurs Montphoto de Lloret de Mar

| L'Associació Montphoto de Lloret ha convocat un any més el Concurs Internacional de Fotografia de Natura que porta el nom de l'entitat, i que està pensat perquè hi puguin participar tant els

professionals com els aficionats. Estem en la 19 edició. Ofereix la possibilitat d'apuntar cap a onze categories diferents –activitat muntanyenca, mamífers, aus, animals diversos, la flora, el món subaquàtic, l'art en la natura, la denúncia ecològica, etc.– i cada autor pot presentar un màxim de tres fotografies de cada categoria. Hi ha més de 17.000 euros en premis. Les fotografies es podran veure en l'exposició pertinent i, a més, Montphoto procura, en els darrers temps, l'edició, en forma de llibre, dels treballs premiats; una publicació que és un autèntic regal per a la vista i que és doblement agraïda, d'un cantó pels aimants de la naturalesa i, de l'altre, pels que de la fotografia en fan un art. Cal suposar que l'any vinent, amb les xifres arrodonides –serà la vintena edició– l'entitat donarà, al seu moment, alguna sorpresa per commemorar la seva llarga trajectòria.

>> *Fotografies guanyadores i finalistes del concurs de fotografia de Montphoto exposades a la Sala d'Exposicions de la Casa de la Cultura de Lloret de Mar.*



GIRONINS A L'EXTERIOR

josep pujol

L'hort de les oliveres | Narcís Comadira ha entrat per la sala gran del Teatre Nacional de Catalunya de la mà de Xavier Albertí, amb *L'hort de les oliveres*. De Txèkhov pren l'aroma crepuscular; de Bernhard, l'acidesa crítica; de Shakespeare, la tragèdia: en la dilapidació d'un patrimoni familiar, Comadira hi parla de la situació terminal de Catalunya, que és la situació terminal d'Europa. I, per la flaire gironina del text –amb una finca situada a un Riudejoncs de les Arenes equivalent a, posem-hi, Torroella de Montgrí–, la diagnosi burxa també dins les

nostres ferides particulars. Per bé, i aquí sobretot per mal, estem en condicions de representar la quinta essència del país.

És convenient i, suposo, probable que l'espectacle es pugui veure a Girona, potser pel proper Temporada Alta, tot i que caldrà adaptar-ne el format, ja que el muntatge surt més de nou metres fora de la boca de la caixa escènica de la sala gran del TNC per acostar-se més a l'espectador. Als gironins no ens caldrà tanta proximitat física, perquè la saga dels Bofill ens semblarà fins i tot massa propera.